

Sygn. akt IV CNP 47/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 18 czerwca 2014 r., sygn. akt II 1 Ca [...],
w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko P. J.
o uchylenie obowiązku alimentacyjnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 lutego 2016 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód M. J. złożył skargę o uznanie za niezgodny z prawem wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 czerwca 2014 r. (sygn. akt – II 1 Ca [...]).

W skardze tej wyjaśnił, że zaskarżony wyrok oddalający jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 13 grudnia 2013 r. oddalającego powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec wnuczki jest sprzeczny z art. 132, 133 § 2 i 135 k.r.o. Wzruszenie tego wyroku nie było możliwe w drodze innych środków prawnych. W skardze znalazł się także dalszy wywód dotyczący uprawdopodobnienia powstania szkody, spowodowanej wydaniem zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu drugiej instancji (art. 424¹ § 1 k.p.c.) stanowi szczególny środek zaskarżenia zmierzający do uzyskania odpowiedniego prejudykatu w sądowym postępowaniu cywilnym. Powinna ona zawierać wszystkie wymagania formalne przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 1-6 k.p.c., które traktowane są restrykcyjnie. Brak jednego z tych wymagań (tzw. konstrukcyjnych elementów skargi) powoduje jej odrzucenie jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia skargi do rozpatrzenia, jeżeli jest ona oczywiście bezzasadna.

W skardze podnoszono, że zaskarżony wyrok oddalający apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 13 grudnia 2013 r. jest sprzeczny z art. 132 k.r.o., art. 133 § 2 k.r.o. i art. 135 k.r.o. Przepisy te dotyczą odpowiednio kwestii zaktualizowania się obowiązku alimentacyjnego w dalszej kolejności, przesłanki powstania obowiązku alimentacyjnego w postaci niedostatku uprawnionego, zakresu obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego wobec uprawnionego do alimentacji dziecka.

Powód wystąpił z powództwem o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej wnuczki wynikającego z prawomocnego wyroku zasądzającego od niego alimenty na rzecz małoletniej wnuczki. Powoływał się przy tym na własną sytuację osobistą majątkową, a także sytuację jego najbliższej rodziny. Szczegółowe ustalenia faktyczne dokonane w tym zakresie przez oba Sądy meriti nie budzą zastrzeżeń co do poprawności wydanego przez Sąd Okręgowy merytorycznego rozstrzygnięcia. Sąd ten przeanalizował przesłanki postanowienia (i utrzymania) obowiązku alimentacyjnego dziadka (powoda) w świetle art. 132 i 133 § 2 k.r.o., w tym to, czy ojciec dziecka jest w stanie łożyć alimenty na rzecz córki (pозwanej w tym procesie). Sąd szczegółowo badał także i to, jaki może być zakres możliwych świadczeń alimentacyjnych powoda (dziadka) w świetle art. 135 k.r.o.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uznał, że skarga powoda w stwierdzeniu niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna i odmówił jej przyjęcia do rozpoznania (art. 424⁹ k.r.o.).

[1.0]